

2166 ז"ר

איך אתם מצליחים לדחוס כליכך הרבה אינפורמציה לתוך עמודים כה מעטים? שאל אותי השבוע אחד מידידיו, עורך-מישנה של עתון יומי.

יתכן כי הסוד סמוך בגישת-היסוד שלנו. בעתונים רבים השאלה היא: יש לנו כך וכך עמודים. איך נמלא אותם? אצלנו היא שאלה השבועית היא: אנחנו חייבים להביא את החומר הזה-זה. איך נכניס אותו ל-24 עמודים?

השאלה הראשונה מביאה, לאחרונה, לי-מירוק-שלייך בעתונות הישראלית. כמה עיתונים מוסיפים עמודים על גבי עמודים - מבלי להוסיף מאומה להיקף הכיסוי ול-שרותי המערכת. התוצאה: בעוד העתון גדל והולך בכמותו, הוא מתדלדל והולך בתוכנו. לא פעם ראיתי כיצד מניח קורא מידיו את גליון-ערב-השבת של עתון-בוקר, אחרי שי-עילעל בעשרים עמודים גדולים, ונאנח: "אין מה לקרוא!"

לא נמשכנו מעולם להצטרף למירוק זה. איננו סבורים כי גליון העולם הזה חייב להצטין במישקל הנמר שלו, תחת להצטין במישקל תוכנו. כאשר אנו מוסיפים, כדי פעם, כמה עמודים לעיתון, מפאת עומס ה-מודעות, אנו דואגים כי הדבר לא יוריד מ-רמתו של העיתון, אלא יוסיף לה. הכלל נשאר: אסור שתהיה בעתון אף כתבה אחת אשר אתה, קורא יקר, תרצה לפסוח עליה.

***

איך, בכל זאת, אנו דוחסים את התוכן למיטתה? יש לנו לכך כמה כללים. ראשית כל, אין בעיתון אף לא סנטימטר מיותר אחד של שטח לבן. העימוד הגראפי של העיתון בנוי כולו על הצורך למנוע שטחים כאלה, לנצל את כל המקום עד קצה גבול היכולת. בזה ניבדל העולם הזה מעיר-תונים רבים אחרים מסוג זה בעולם. אם נישאר בעיתון שטח לבן - הרי אתה יכול להיות בטוח לגמרי כי הדבר אינו פרי רצון-נוה, אלא פרי גורמים מסויימים אחרים, ה-מונעים פירסום קטע שהוכן לאותו שטח.

כלל שני: לחסוך במילים. הסיגנון המיוחד של העולט הזה נובע במידה רבה מן ה-שאיפה להגיש את מירב האינפורמציה בכיר-נימום של מילים. מכאן שידועה מסויימת, התופסת בעיתון היומי חצי עמוד, מובאת אצלנו בחצי סדר דחוס - אף שאנו מוסי-פים לחומר את הרקע הפרשני.

איך נעשה הדבר? לעיתים ישנה אפשרות לעמוד על כך. כוונתי למיקרים בהם מעתיק

פחות מס הכנסה!

פחות מס הכנסה תשלם אם תרכוש לעצמך ביטוח חיים או גימלה צמודים (ח"ץ). התקשר עם סוכן הביטוח שלך או עם אחת מהחברות הביטוח הקשורות בתכנית "ח"ץ" עוד לפני ה-31 במרץ!

גם זוטר וגם בכיר

משך שש שנות קיומו, רכש בנק לסחר חוץ - אחד הבנקים הדינמיים במדינה - את עמדתו כ"זוטר בין הבנקים הגדולים" והבכיר בין הבנקים הקטנים. עובדה זו מסתמנת מתוך מאזנו לסוף שנת 1962 אשר פורסם בחודש שעבר.

בנק לסחר חוץ (מיסודו של בנק למסחר שוייץ-ישראל בזינבה) החל בעסקיו בתקופה הקשה של מבצע סיני - 15 בנובמבר 1956 - וסניפו הראשון נפתח בירושלים ביום 7 בספטמבר 1958.

כיום הולש הבנק על 21 סניפים ברחבי הארץ ולמרות שמו - בנק לסחר חוץ - מטפל הבנק בכל ענפי הבנקאות למיניהם והצליח לקשור אליו לקוחות מכל שדרות העם.

התפתחותו המהירה והמתמדת של בנק לסחר חוץ מוצאת ביטויה הנאמן במאזן כדלקמן:

בתום שנת 1956 הגיע סך הכל של המאזן ל-3.5 מליון ל"י. בסוף שנת 1957 בסך 8.3 מליון ל"י, בסוף שנת 1958 בסך 14.8 מליון ל"י, בסוף שנת 1959 בסך 32.7 מליון ל"י, בסוף שנת 1960 בסך 54.0 מליון ל"י, בסוף שנת 1961 בסך 73.5 מליון ל"י, בסוף שנת 1962 בסך 146.6 מליון ל"י.

בתור סוחר מוסמך במטבע זר, מקיים הבנק מחלקות פעילות במטבע חוץ. לפיצויים אישיים מגרמניה ואשראים דוקומנטריים וכחבר בבורסת ניירות-הערך, מפותחת מחלקת ניירות הערך של הבנק. לקראת סוף השנה שחלפה, הוציא הבנק שתי תכניות חסכון חדשות לציבור, חסכון "עזר" וחסכון "עזר צמוד".

בנק לסחר חוץ מרחיב את פעולותיו גם בשטח האפוזיטיבי באמצעות חברת-הבת שלו: בנק משכנתאות וחסכונות בע"מ וכמו כן, קשור בנק לסחר חוץ עם הבנק ערבי ישראלי בע"מ, המונה כיום 16 סניפים בישוכים הערבים.

לבנק לסחר חוץ 3 תוכניות חסכון, קופת תגמולים לעצמאיים, קופת תגמולים לשכירים, קופה מרכזית לפיצויי-פיטורים וחברה לנאמנות.

הבנק נמנה בין המפיצים הראשיים של "פיא" (קרן לנאמנות ולהשקעות בניירות ערך) וחבר בהנהלתה וכן נמנה בין 10 המיסדים של "כלל" - חברה להשקעות בע"מ.

הנאום שדא ננאם

קאמתי בנשימה עצורה את נאום שפ-אורי אבנרי, אותו לא נאם בכפר טייבה (העולם הזה 1931). למרות שהייתי לבד בי-הדר בשקראתי אותו, התאפקתי רק בקושי מלמחוא כפיים.

זהו נאום-ההסברה הטוב ביותר למען ישראל שכונן אי-פעם לציבור הערבי. מי שמנע מפר אבי-נרי לנאום אותו, הוא פושע כלפי כפי-חון המדינה. חיים גדליהו, ירושלים

... אני מציע ל-ה"ה בניגודיו ואבי-נרי להניע ביניהם לידו הפשרה הבאה: מר אבנרי יפסיק להיות עורך העולם הזה, ובמקומו הוא יתמנה למנהל כללי של שידורי המדינה בי-שפה הערבית, המכונים לעמי המזרח ה-תיכון.

דויד שפירא, תל-אביב

השקפה חדשה?

השבוע נוכחתי לרעת כי גישתכם לסמי-פוזיון של "ניו אוטלוק" (העולם הזה 1922) צודקת בהחלט.

לפני יומיים הייתי במסיבה של "ניו אוטלוק" בבית-סלון לונדוני. הקהל היה מורכב מיהודים כסנו, הציונים האינטלק-טואליים מצפון לונדון.

קשה לתאר את סידת ההתחסדות של ה-מריצים. הם אמרו כי כתבה-העת שלהם הוא מפל הנשיה החדשה לבעיות המזרח התיכון, שהשלטונות הישראליים פוחדים מפניו, וכי-אך את הנאוסים יכול היה שמעון פרס ל-הוב בהחלט בעצמו.

למשל: הפחד הערבי מפני התפסחות יש-ראל הוא מצחיק. בעיית הפליטים? זוהי בעייה של ארצות ערב, ולא בעייה שלנו, כי-מנתינו ערב המריצו את הערבים הפלס-טיניים לעזוב את הארץ. הצרה היא ש-ארצות העולם אינן יודעות את האמת. לכן-צריכים לעשות משהו מבחינה פסיכית, כדי-שהעלם יחשוב שאנו עושים להסדר הבעייה. ועוד השקפות "חדשות" מסוג זה.

קורא, לונדון